

บรรณานุกรม

กมล สดประเสริฐ. (2540). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงาน (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: อรุณลาดพร้าว

กรมวิชาการ. (2537). การวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย จริยศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ: อรุณ.

_____. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2548). กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ที่เน้นความมีวินัย และความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2545). ชุดวิชาการวิจัยชุมชน. กรุงเทพฯ: เอส อาร์ พรินติ้ง.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: อรุณลาดพร้าว.

กิดานันท์ มลิทอง. (2540). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โกศล มีคุณ. (2551). การวิจัยเชิงปริมาณที่เสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ. วารสารพัฒนาสังคม, 10(1), 27-40.

โกนีย์ วงศ์สุธา. (2546). การพัฒนากิจกรรมเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านโพธิ์สง่า อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ขนิษฐา กาญจนสินนท์. (2536). โครงสร้างและการเข้าถึงเครือข่ายเศรษฐกิจนอกระบบในชนบท. วิทยานิพนธ์พัฒนาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จรัญ ชูชื่น, ส.ต.ท. (2547). การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านแก่งศรีหนองไผ่ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชัยภูมิ เขต 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- จิตตานันท์ ดิกุล. (2545). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี: การวิเคราะห์กลุ่มพหุ. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราภรณ์ หุ่นตระกูล. (2541). การทดลองใช้บทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาการปรับตัวด้าน
สัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเสมียนนารี.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชวลา เวชยันต์. (2544). การพัฒนาการเรียนการสอนที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคม
เพื่อส่งเสริมความตระหนักในการรับใช้สังคม ทักษะการแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต,
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชอบ เข้มกลัด และโกวิท พวงงาม. (2547). การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมเชิงประยุกต์.
กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชาย ไพรัชิตา. (2543). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาจิตสำนึกของคนไทยต่อสาธารณสมบัติ:
กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล (ศาลายา).
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2531). เทคโนโลยีการสอน: การออกแบบและพัฒนา *Instructional
technology: Design and development*. กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์.
- ณัฐพร สดากรณ์. (2540). การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนทหาร
และพลเรือน. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เดือนใจ รักษาพงษ์. (2551). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เพื่อการบริหารงานวิชาการของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. ดุษฎีนิพนธ์
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2547). การนิเทศเพื่อปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ทวี ศรีสวัสดิ์. (2547). การดำเนินงานพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนภูวิทยา
อำเภอโนนแดง จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทศนา แคมมณี. (2548). รายงานการวิจัย การวิจัยและพัฒนาแบบการปฏิรูปการเรียนรู้
ทั้งโรงเรียน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, สมเด็จพระ. (2542). รัตนพิณี นิเทศการศึกษา:

รวมปาฐกถาด้านการศึกษา ใน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี.

กรุงเทพฯ: มูลนิธิสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา.

ธนกฤติ ถาวรรัฐ. (2550). ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์การศึกษา

มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธนิศา ทองมีเหลือ, ณิธิย์ หล่อเลิศวิทย์, ระพีพัฒน์ เลิศวุฒิสกุล, ภักธร วิเศษสุวรรณิชัย, กริส

จุฑานันท์ และเรวดี ทรงเทียง. (2550, กันยายน). ปัจจัยทางจิตสังคมที่ส่งผลต่อ

จิตสาธารณะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารพฤติกรรมศาสตร์,

13(1), 92 – 103.

ธรรมนันทิกา แจ่มสว่าง. (2547). ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติ

กับตัวแบบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรินูญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2551). การวิจัยปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: ขงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป.

นางพรรณ พิริยานุพงศ์. (2546). คู่มือวิจัยและพัฒนา. กรุงเทพฯ: มายด์ พับลิชชิง.

นางเยาว์ ไชยศรี. (2548). การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน

ระดับช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2. ปรินูญานิพนธ์การศึกษา

มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

นางลัทธน์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลอิสระ: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์

แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นพเก้า ณ พัทลุง. (2544). การพัฒนาเครื่องมือวัดความสามารถในการแสวงหาความรู้ และมีนิสัย

ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ตามมาตรฐานโรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

พุทธศักราช 2541. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

นรงค์ ช่อนาม. (ม.ป.ป.). จิตวิทยาในการพัฒนาตนเอง. ม.ป.ท.

นฤมล มณีงาม. (2547). การพัฒนาโปรแกรมสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการประหยัดพลังงาน

ตามหลักการเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นวรรตน์ วงศ์โสภณ. (2544). การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยโดยใช้แนวทางการบริหารจัดการในชั้นเรียนแบบร่วมมือกันสร้างวินัย: กรณีศึกษานักเรียนระดับชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนสันติธรรมวิทยาคม จังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นันทวัฒน์ ชุนชี. (2546). การใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านหนังสือเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นิตยา เงินประเสริฐศรี. (2544, กรกฎาคม - ธันวาคม). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 2(7), 61 - 71.

นิตยา อุ้นท้าว. (2544). การใช้แนวคิดกรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นิกา วงษ์สุรภินันท์. (2548). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บ้งอร เกิดคำ. (2549). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญจิต มณีโชติ. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม กับพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาล. ปริญญานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพยาบาลอนามัยชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธ์. (2549). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

บุปผา เมฆศรีทองคำ. (2550). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะของผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ที่เอื้อต่อการปฏิรูปสื่อ. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

เบญจมาศ ณรงค์กุล. (2548). การพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ประทีป จินี. (2540). เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิเคราะห์และการปรับปรุงพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประภาศรี สีหอำไพ. (2550). พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2543). กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

ผกา ตัฒยธรรม. (2550). คุณธรรมของครู. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พนัส หันนาคินทร์. (2542). ประสบการณ์ในการบริหารบุคลากร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พยุง ใบแย้ม. (2541). ผลการใช้เทคนิคการควบคุมตนเองที่มีต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ้านทวน จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2541). ข้าราชการไทย: ความสำนึกและอุดมการณ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2543). ถิ่นงามมารี้อบรมพัฒนาค้นใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

พระสมชาย ฐานวุฑโฒ. (2545). มงคลชีวิตฉบับทางก้าวหน้า. กรุงเทพฯ: บ.ฐานการพิมพ์.

พฤทธิ ศรีบรรณพิทักษ์. (2549). การพัฒนานวัตกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่ดีของเด็กและเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัชรินทร์ สิริสุนทร. (2550). ชุมชนปฏิบัติการด้านการเรียนรู้: แนวคิดเทคนิคกระบวนการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พันธ์ทิพย์ รามสูตร. (2540). การวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.

พินณา หมวกยอด. (2548). ผลของการฝึกสติศาสนาแนวพุทธและจิตวิทยาที่มีต่อการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบของเยาวชน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิทักษ์ วงแหวน. (2546). การศึกษาปัจจัยพระดับที่ส่งผลต่อพฤติกรรมใฝ่เรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดศรีสะเกษ. ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิมพ์พันธ์ เดชะอุปต์. (2545). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ 2 สำหรับครูรูปการศึกษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิสมัย ทินเด. (2545). การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความมีวิสัยในตนเองของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ไพฑูริย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม ตัญจร. (2543). สำนักไทยที่พึงปรารถนา. กรุงเทพฯ:
มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยฯ.

มนตรี แยมกสิกร. (2547). ความหมายของโสตทัศนศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา และนวัตกรรม
การศึกษา. ใน เอกสารประกอบการสอน การวิจัยและทฤษฎีเทคโนโลยีการศึกษา
(หน้า 26 - 39). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

มยุรี เผ่าพงษ์. (2548). การเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ด้วยวิธีสอนแบบสถานการณ์จำลองกับวิธีสอนแบบบทบาทสมมติ. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มณฑา เมืองทรัพย์. (2541). จริยธรรมในยุคโลกาภิวัตน์. นกบริหาร, 18(2), 24 - 29.

มัลลิกา มัดดีโก. (2541). จิตสำนึกทางสังคมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
กรุงเทพฯ: เจริญดีการพิมพ์.

ยุทธ ไกยวรรณ. (2546). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

ยุพา บุญอำนาจสุข. (2545). การศึกษาการทำความดีของเยาวชนเพื่อสังคม: กรณีศึกษานักเรียน
โรงเรียนวัดบวรนิเวศ. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศาสตร์
เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542. กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คส์.

เรณู แดงไทย. (2546). ผลการสอนโดยใช้กระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่างที่มีค่าผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1. ปรินิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรการสอน,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

ฤกษ์ชัย คุณูปการ. (2539). หลักการและทฤษฎีการปลูกฝังจริยธรรม. พิษณุโลก:

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- เลอลักษณ์ สุทธิพันธ์. (2547). การทดลองการบริหารกิจกรรมโดยใช้คู่มือและสื่อพัฒนา
ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- วสัน ปุ่นผล. (2542). การพัฒนาความมีวินัยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน
บางไพรวิทยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
บริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วัฒนา บรรเทงสุข. (2546). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการ
ถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการใช้สมุนไพรในชุมชนบ้านชาดบ่อ ตำบล จังหวัดระยอง.
วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วารุณี ถิ่นนโชนคดี. (2549). แนวคิดการพัฒนาคุณลักษณะที่ดีของเด็กและเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์ - มีนาคม). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่องง่าย ๆ
ที่บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวสารวิจัยการศึกษา, 18(3), 9.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2545). วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสม: กระบวนทัศน์ใหม่สำหรับการวิจัย
ทางการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: ที่พบวิสุทธิ.
- วิภา ประชากุล. (2547). ผลของการเล่นวัสดุปลายเปิดที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย.
ปริญญาบัตรการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศักดิ์ชัย นิธิธนวิ. (2541). รายงานการวิจัย ปรัชญาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ.
- ศิริวลี สุวรรณกิจ. (2550). สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา จ.ชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยี
ทางการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มวิทยาศาสตร์
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กุรุสภา.
- สมคิด อิสระวัฒน์. (2542). รายงานการวิจัยเรื่องลักษณะการอบรมและเลี้ยงดูเด็กของคนไทย
ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2546, กรกฎาคม). รายงานการวิจัยเรื่องการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาหลักสูตรการวิจัย เชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับครูสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาสารคาม, 9, 43 – 51.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมาคมสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย. (2541). ปรัชญาและนโยบายการจัดการเรียน การสอนในสถาบันการศึกษาคาทอลิก ในสหัสวรรษที่สามเพื่อให้เยาวชนเป็นคนดี และคนเก่ง. ใน การศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: จูนพับลิชชิง.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1. (2547). มาตรฐานตัวชี้วัด พฤติกรรมแสดงออก/ บ่งชี้ (สำหรับใช้เป็นแกนกลาง) ของการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์ เขียน และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 3. เชียงใหม่: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ เขต 1.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์.

_____. (2541 ก). คู่มือและสื่อการพัฒนาจิตพิสัยในระบบการเรียนการสอน ระดับมัธยมศึกษา เรื่อง ความใฝ่รู้และสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

_____. (2541 ข). คู่มือและสื่อสารพัฒนาจิตพิสัยในระบบการเรียนการสอน ระดับมัธยมศึกษา เรื่องความมีวินัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมศาสนา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). การพัฒนาด้านจิตพิสัยของผู้เรียน. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2544). รายงานการสัมมนา เรื่องพุทธพฤติกรรมศาสตร์กับ การพัฒนาเยาวชนไทย ครั้งที่ 4 (ในส่วนภูมิภาค) วันที่ 28 - 30 มิถุนายน 2544 ณ โรงแรม ไคมอนด์พลาซ่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัย แห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540). วัฒนธรรมกับการพัฒนา: ทางเลือกของ สังคมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. (2542). การประเมินผลการศึกษาในชั้นเรียนตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. (2544). เอกสารหลักฐานทางการศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). รายงานการวิจัยเอกสารการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา
ผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดี. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.

สิทธิรัฐ ประพุทธนิตสาร. (2546). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม: แนวคิดและแนวปฏิบัติ
Participatory action research = concepts and practice. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย.

สุคนธรส หุตะวัฒนะ. (2550). ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคเสนอตัวแบบ
ผ่านภาพการ์ตูนร่วมกับการชี้แนะแนวทาง ที่มีต่อจิตสาธารณะของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุนทรี จวงค์สุข. (2548). การใช้กระบวนการสิ่งแวดล้อมศึกษาเพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัย
จิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุถาศ จันทวานิช. (2547). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรพล ไกลสรารุณ. (2547, มิถุนายน). ทศนะเบื้องต้นเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมจรรยาบรรณ
ตามหลักพุทธศาสนา. สารธรรมสถาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 7, 7 - 12.

สุริยา วีรวงศ์. (2544, ตุลาคม - ธันวาคม). แนวคิดการวิจัยและพัฒนา: วิธีการและเทคนิคของ
การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. วารสารพุดชาวิทยาและเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ,
2(4), 53-61.

สุวิมล ศิริกานันท์. (2547). การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทาง
สู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุวิมล ว่องวานิช และนางลลภณ์ วิรัชชัย. (2543). ปัจจัยและกระบวนการที่เอื้อต่อการพัฒนา
คุณธรรมระดับบุคคลเพื่อบ่มความสำเร็จของส่วนรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัย: การศึกษา
เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวานิช, อวยพร เรืองตระกูล, เพ็ญใจ สุขโรจน์, กมลวรรณ ดังชนกานนท์,
วิญญู ทรัพย์สมบัติ, วราภรณ์ เข้มทิม, ชยุตม์ ภิมย์สมบัติ, สมพงษ์ ปั่นหุ่น
และสุกัญญรัตน์ กองงาม. (2549). โครงการเร่งสร้างคุณลักษณะที่ดีของเด็กและ
เยาวชนไทย. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.

หฤทัย อาจปฐ. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะผู้นำ รูปแบบการดำเนินชีวิต และความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการมีจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

องอาจ นัยพัฒน์. (2551). วิถีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สามลดา.

อรนุช ลิ้มศิริ. (2543). นวัตกรรมและเทคโนโลยีการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อัญชลี เกตุจันทร์. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

อัญชลี ชัยรักพันธุ์. (2550). ผลการใช้สถานการณ์จำลองผสานกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริง เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินญาณิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.

อัญชลี สว่างจิตร. (2546). ผลการฝึกทักษะชีวิตที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านบางเสาหลบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice - Hall.

Character Education Partnership. (2005). *The eleven principles*. Available from

http://www.character.org/site/c.gwKUJhNYJrF/b.993263/k.7../The_Eleven_Principles.htm

Creswell, J. W. (2003). *Research design qualitative quantitative, and mixed methods approaches*. United States of America: Sage.

Creswell, J. W., Plano Clark, V. L. (2007). *Designing and conducting mixed methods research*. Thousand Oaks, CA: Sage.

Gholar, C. (2006). *Characteristic education: Creating framework for excellence*. Available from <http://www.urbanext.uiuc.edu/programs/character.html>.

- Kemmis, S., & McTaggart, R. (1988). *The action research reader* (3rd ed.). Geelong: Deakin University.
- Kohlberg, L. (1981). *The philosophy of moral development*. San Francisco: Harper and Row.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607 - 610.
- McLaughlin, D. (2000). *The catholic school: Paradoxes and challenges*. Strathfield: N.S.W. St. Paul Publications.
- Ryan, K. (2002). *The Six E's of Character Education*. Available from <http://www.bu.edu/education/caec/files/6E.htm>.
- Selman, R. L., & Lipberman, M. (1975). Moral education in the primary grades: An evaluation of a development curriculum. *Journal of Educational Psychology*, 67(5), 712 - 716.
- Terry, A. W. (2000). A case study of community action service learning on young gifted adolescents and their community. *Dissertation Abstract International*, 61(08), 3058 - A.